

ORMAN EKONOMİSİ ANABİLİM DALLARININ ULUSLARARASI İNDEKSLERDE TARANAN YAYIN FAALİYETLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

H. Emre ÜNAL¹

Sezgin ÖZDEN²

¹ Arş. Gör., Çankırı Karatekin Üniversitesi Orman Fakültesi, h_emreunal@hotmail.com

² Doç. Dr., Çankırı Karatekin Üniversitesi Orman Fakültesi, Sezgin.Ozden@forestry.ankara.edu.tr.

Özet

Bu çalışma; Türkiye’de eğitim ve öğretim faaliyetlerinde bulunan 9 orman fakültesindeki ormancılık ekonomisi anabilim dallarında görev yapan öğretim elemanlarının son 10 yıllık dönem boyunca (1998–2007) yapmış oldukları araştırma ve yayın faaliyetlerinin belirlenerek bir durum değerlendirmesinin yapılabilmesi amacı ile ele alınmıştır. Özellikle yeni kurulan orman fakülteleri ile birlikte, fakülte sayılarının fazla olduğu tartışmalarının yapıldığı bir ortamda yeni orman fakültelerinin diğer köklü fakültelerle kıyaslandığında arada sanıldığı gibi büyük farklılıkların olup olmadığıyla ilgili sınırlı da olsa bir fikir sahibi olunabilecektir. Çalışmada; toplam 50 öğretim elemanının uluslararası indekslerce taranan araştırma ve yayın faaliyetleri belirlenerek, Ankara Üniversitesi yükselme ve atanma kriterlerine göre değerlendirilmiş ve yayın faaliyetlerine yönelik sonuçlar çeşitli çizelgeler halinde sunulmuştur. Böylece; araştırmanın ana materyalini oluşturan orman fakültelerinin ormancılık ekonomisi anabilim dallarındaki araştırma ve faaliyetlerinin durumu ile hangi fakültelerde ilerleme kaydedildiği belirlenerek nitelikli yayın ve araştırma faaliyetlerine yönelik yapılması gerekenler ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Orman fakültesi, araştırma ve yayın, ormancılık ekonomisi anabilim dalı

Evaluation of Research and Publication Activities of Forest Economics Departments of Forest Faculties in Turkey

Abstract

This study has been dealt in order to determinate and evaluate research and publication activities of forest economics department’s academicians at nine forest faculties in Turkey last decade between 1998-2007. Maintaining an opinion if there are big differences or not as compared with newly initiated and long-established forest faculties will be possible especially in a discussed atmosphere of increasing number of forest faculties. Research and publication activities of fifty academicians searched by international indexes have been determined and evaluated according to promotion and appointment criterions of Ankara University. The results have been presented as a variety of table in this study. Thus, the situation of research and publication activities of forest economics departments, composed the main material of this study have been determined and studies in order to make high quality publications and research activities have been examined.

Keywords: Faculty of forestry, research and publication, forest economics department

1. Giriş

Üniversite kavramı sözlüklerde; bilimsel özerkliğe ve kamu tüzel kişiliğine sahip, yüksek düzeyde eğitim, öğretim, bilimsel araştırma ve yayın yapan fakülte, enstitü, yüksek okul ve benzeri kuruluş ve birimlerden oluşan öğretim kurumu olarak tanımlanmaktadır (Sarı 2000).

2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununa göre ise yükseköğretim tanımı, “milli eğitim sistemi içinde ortaöğretime dayalı, en az dört yarıyılı kapsayan her kademedeki eğitim-öğretimin tümüdür” şeklinde tanımlanmıştır (<http://www.yok.gov.tr> 2007).

Türkiye’de var olan mevcut ormancılık yüksek eğitiminin temelleri 150 yıl öncesine uzanmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu; sınırları içerisindeki ormanların genişlik, zenginlik ve niteliklerini saptamak ve bunları işletmek amacı ile gerekli teşkilatı kurmak için yabancı uzmanlardan faydalanırken, bu teşkilatta çalışacak teknik elemanların yetiştirilmesinin de bir zorunluluk olduğu anlaşılmış ve bunun için bir orman okulunun açılması kararlaştırılmıştır. Bu görev de Fransa’dan getirilmiş olan Ormancı Uzman Louis Tassy’e 1857 yılında verilmiştir (Eraslan, 1989).

Kurulan bu okul, ormancılık eğitim ve öğretiminin çekirdeğini oluşturmuştur. Zaman içinde birçok kez ve değişik şekillerde değişim gösteren bu okulun meslek mensubu yetiştirme işlevi, bugün 9 orman fakültesi tarafından gerçekleştirilmektedir. Bu orman fakülteleri içinde ilk kurulanı İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi’dir.

İkinci orman fakültesi olarak kurulmuş olan KTÜ Orman Fakültesi, 1963 tarihinde 336 sayılı kanunla 1955 yılında kurulan Karadeniz Teknik Üniversitesi bünyesine katılarak faaliyete geçmiş ve 1971–1972 yılı başında öğretime başlamıştır (Pamay ve ark. 1973).

1990’lı yıllara kadar bu 2 orman fakültesi ile eğitim-öğretime devam edilmiş, 1992 yılından itibaren ise 7 orman fakültesi daha açılmıştır (Gümüş, 2004). Bunlar:

- Zonguldak Karaelmas Üniversitesi (ZKÜ) Bartın Orman Fakültesi
- Süleyman Demirel Üniversitesi (SDÜ) Orman Fakültesi
- Kafkas Üniversitesi (KÜ) Artvin Orman Fakültesi
- Abant İzzet Baysal Üniversitesi (AİBÜ) Düzce Orman Fakültesi
- Ankara Üniversitesi(AÜ) Çankırı Orman Fakültesi
- Gazi Üniversitesi (GÜ) Kastamonu Orman Fakültesi
- Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi (KSÜ) Orman Fakültesi’dir.

Bu Fakültelerden bazıları yeni kurulan üniversitelere bağlanmış ve isimleri şu şekilde değişmiştir:

- Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi (Kafkas Üniversitesinden ayrılmıştır)
- Çankırı Karatekin Üniversitesi Orman Fakültesi (Ankara Üniversitesinden ayrılmıştır)
- Kastamonu Üniversitesi Orman Fakültesi (Gazi Üniversitesinden ayrılmıştır)
- Bartın Üniversitesi Orman Fakültesi (ZKÜ’den ayrılmıştır)
- Düzce Üniversitesi Orman Fakültesi (AİBÜ’den ayrılmıştır)

Orman fakültelerinin hepsinde olmamakla beraber üç bölüm (orman mühendisliği, orman endüstri mühendisliği ve peyzaj mimarlığı) bulunmaktadır. Orman mühendisliği bölümü tüm orman fakültelerinde faaliyete geçmiş tek bölüm durumundadır. Tablo 1’de fakülteler ve bulundurduğu bölümlere ilişkin faaliyet durumları verilmiştir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 12 maddesi yükseköğretim kurumlarının görevlerini “Çağdaş uygarlık ve eğitim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde, toplumun ihtiyaçları ve kalkınma planları ilke ve hedeflerine uygun ve ortaöğretime dayalı çeşitli düzeylerde eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayım ve danışmanlık yapmak” olarak tanımlamaktadır. Bunun

yanında başta Üniversitelerarası Kurul (ÜAK) olmak üzere üniversiteler atama ve yükselme için akademisyenlere yerli ve yabancı dergilerde yayın yapma koşulu getirmektedir. Örneğin doçent unvanını alabilmek için Kurul tarafından istenen koşullardan birisi de adayın, çeşitli uluslararası indeksler tarafından taranan dergilerde belirli sayılarda yayın yapma koşuludur. 10–15 yıl öncesine kadar bu tip yayın koşulları aranmamakta yerli yayınlar atama ve yükselmeler için yeterli kabul edilmekteydi. Ancak son yıllarda ÜAK ve üniversiteler atama ve yükseltme ölçütlerine çeşitli niteliklerdeki yabancı dillerde yazılmış yayın koşulunu da eklemişlerdir. ÜAK ve üniversiteler tarafından aranan koşullardan birisi de “Science Citation Index ya da Social Science Citation Index gibi indekslerde taranan dergilerde yayın yapmak” olarak belirlenmiştir (bundan sonra indeks olarak kullanılacaktır). Bu nedenle özellikle genç araştırmacılar tarafından yapılan yurtdışı yayın sayısında büyük bir artış gözlemlenmektedir. Dolayısıyla çeşitli platformlarda, akademik başarı ölçütü olarak, bölümde ya da anabilim dalında çeşitli dönemlerde üretilen ve indeks kapsamındaki dergilerde yayımlanan yayınlar dikkate alınır olmaktadır. Doğaldır ki akademik başarı tek bir ölçütle belirlenemez. Akademik başarıyı etkileyen birçok etmen sayılabilir (Özden ve Ünal, 2008). Bu çalışma bu etmenlerden sadece birisini dikkate alarak Orman Mühendisliği Bölümlerinin Ormancılık Ekonomisi Anabilim Dallarını çeşitli açılardan karşılaştırmak amacıyla hazırlanmıştır.

Tablo 1. Orman fakültelerinin öğretim faaliyetinde bulunan bölümleri

Bölümler	FAKÜLTELER								
	İÜ	KTÜ	Artvin	Düzce	SDÜ	Çankırı	Kastamonu	Maraş	Bartın
Orm. Müh.	Var	Var	Var	Var	Var	Var	Var	Var	Var
Orm. End. Müh.	Var	Var	Yok	Var	Var	Yok	Yok	Var	Var
Peyzaj Mimarlığı	Var	Var	Var	Var	Var	Yok	Yok	Yok	Var

Özellikle yeni açılan fakültelerde, akademik personel, laboratuvar, iletişim teknolojileri ve diğer fiziksel koşullar yönünden yetersizlikler öne sürülerek bu fakültelerde kaliteli eğitim ve araştırma faaliyetleri yürütülmediği sıkça rastlanılan bir iddia olarak özellikle İÜ ve KTÜ Orman fakültelerinden mezunlar tarafından dile getirilmektedir. Bu çalışmanın temel amacı; Türkiye’de eğitim ve araştırma etkinliklerine devam eden 9 Orman Fakültesinin Ormancılık Ekonomisi Anabilim Dallarının çeşitli açılardan karşılaştırılmasıdır. Karşılaştırmada kullanılan temel parametre “uluslararası bazı indeksler tarafından taranan yayınlar” olarak belirlenmiştir (Özden ve Ünal 2008).

2. Materyal ve Yöntem

Bugün, 9 orman fakültesinde de kurulmuş tek bölüm olan orman mühendisliği bölümünde eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetleri devam etmektedir. Ancak sonradan kurulan 7 fakültede eğitim-öğretim faaliyetlerinin sorunsuz devam ettiğini söylemek doğru olmayacaktır. Çünkü iki köklü fakülte dışındaki diğer fakültelerin kuruluşu belli bir plan ve program dâhilinde olmamıştır. Bu fakültelerin ulaştıkları düzeyi belirlemek ancak söz konusu fakültelerin çeşitli akademik ölçütlerle köklü fakültelerle kıyaslanmasıyla olasıdır (Özden ve Ünal, 2008). Bu çalışma ile köklü orman fakülteleri olan İÜ OF ve KTÜ OF ile 1992 yılından itibaren kurulan orman fakültelerini yabancı yayın ölçütüne göre kıyaslanmak amaçlanmıştır. 10 yıllık dönemin alınmasının temel nedeni yeni kurulan fakültelerdeki yayın faaliyetlerinin ancak 1990’lı yılların

sonlarında düzene oturması ve yurtdışı yayın yapma zorunluluğunun bu yıllardan itibaren yaygınlaşmasıdır.

Araştırmanın ana materyalini 9 orman fakültesinin ormancılık ekonomisi anabilim dallarında bulunan öğretim elemanlarının yapmış oldukları ve uluslararası indeksler tarafından taranan yayın faaliyetleri oluşturmaktadır. Değerlendirmeye alınacak yayınlar öğretim elemanlarının son 10 yıllık dönemde üretmiş oldukları, uluslararası indeksler tarafından taranmış olan yayınları kapsamaktadır. Orman fakültelerinin ormancılık ekonomisi anabilim dalında görev yapan Araştırma Görevlisi, Yardımcı Doçent Dr., Doçent Dr. ve Profesör Dr. unvanına sahip araştırmacıların isimleri fakültelerin web adreslerinden tespit edilmiştir. Fakültelerin Orman Mühendisliği Bölümlerinin Ormancılık Ekonomisi Anabilim Dallarında görev yapan öğretim elemanı sayıları Tablo 2’de görülmektedir.

Tablo 2. Orman fakülteleri ormancılık ekonomisi A.B.D. öğretim elemanı durumu

Personel	Artvin	Bartın	Çankırı	Düzce	SDÜ	İÜ	KÜ	KTÜ	KSÜ	Σ
Prof	-	1	-	-	-	4	-	2	1	8
Doç	-	1	1	-	-	4	-	1	-	7
Y.Doç	3	1	-	-	3	2	1	1	2	13
Öğr. Gör.	-	-	-	-	-	-	1	1	-	2
Araş. Gör.	-	2	2	1	1	9	-	5	-	20
Σ	3	5	3	1	4	19	2	10	3	50

Tablo 2 incelendiğinde; orman mühendisliği bölümlerinin ormancılık ekonomisi anabilim dallarına ait toplam öğretim elemanı sayısının 50 olduğu görülmektedir. İstanbul Orman Fakültesi sahip olduğu 19 öğretim elemanı ile ilk sırada yer alırken, 10 öğretim elemanına sahip KTÜ Orman Fakültesi ikinci sırada bulunmaktadır. En az öğretim elemanına sahip iki üniversite olarak 1 öğretim elemanı ile Düzce Üniversitesi Orman Fakültesi ve 2 öğretim elemanı ile Kastamonu Üniversitesi Orman Fakültesi dikkat çekmektedir.

Yayınlar, ISI Web Of Knowledge olarak bilinen veri tabanından “cross search” yöntemiyle SCI, SSCI ve CAB Abstract indekslerini içerecek şekilde yapılmıştır. Elde edilen yayın bilgileri Ankara Üniversitesinin akademik atama ve yükseltme ölçütlerine göre değerlendirilmiştir. Bu ölçütlere göre SCI ve SSCI kapsamındaki dergilerde yayımlanan makaleler 40 puan, bu indeks kapsamında olmayıp uluslararası hakemler tarafından denetlenen dergilerde yayımlanan yayınlar 20 puan ve uluslararası kongrelerde sunulan bildiriler 15 puanla değerlendirilmektedir. Yayın tek yazar tarafından yapılmışsa yazar puanının tamamını almakta, 2 yazar tarafından yapılmışsa puanın %80’i her iki yazara, 3 kişi tarafından yapılmışsa %60’ı, 4 kişi tarafından yapılmışsa %40’ı ve 5 kişiden fazla yazara sahip yayınlarda ise her bir yazara temel puanın %20’si verilmektedir (Özden ve Ünal 2008). Değerlendirmenin Ankara Üniversitesinin atama ve yükseltme ilkelerine göre yapılmasının gerekçesi araştırma planlandığı zaman araştırmacının Ankara Üniversitesi bünyesinde olmasıdır. Değerlendirme başka üniversitelerin ilkelerine göre de yapılabilir. Doğaldır ki bu durumda farklı sonuçlara ulaşılabilir.

3. Bulgular

Çalışmanın bu kısmında yer alan bulgular, araştırma konusu olan 9 orman fakültesinin orman mühendisliği bölümü ormancılık ekonomisi anabilim dalındaki öğretim elemanlarının son 10 yıllık (1998–2007) dönemdeki yayın faaliyetlerine yöneliktir. Tablo 3’de yayınların ortalama kaç yazarla yapıldığı görülmektedir.

Tablo 3’e göre İstanbul Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı 1,33’lük yazar ortalaması ile sıralamada yer almaktadır. Çankırı Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi

anabilim dalı 2,38 ortalama yazar sayısına sahiptir. Artvin Orman Fakültesi ve KTÜ Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalında yapılan yayınların ortalama yazar sayısı ise 2,88'dir. Buna karşılık sıralamada son sırada yer alan Düzce ve Kastamonu Orman Fakültelerindeki ormancılık ekonomisi anabilim dalları için herhangi bir yayın taraması elde edilemediği için Tablo 3 ve diğer tablolardaki değerleri sıfır olarak gösterilmiştir.

Tablo 3.Yayınlarla ait ortalama yazar sayısı

Anabilim Dalları	Yazar Sayısı
İstanbul	1,33
Çankırı	2,38
Bartın	2,5
Kahramanmaraş	2,5
Isparta	2,64
KTÜ	2,88
Artvin	2,88
Kastamonu	0
Düzce	0

Ormancılık eğitiminin kalitesini doğrudan doğruya etkileyen üç ana faktör öğrenci, öğretim elemanı ve eğitim materyalidir. Özellikle yeni orman fakülteleri bu üç unsur açısından yeterli değildirler ve buralardan mezun olanlar niteliksiz olarak mezun olmaktadır (Özden ve Ünal, 2008). Bu ve bunun gibi iddialar Ormancılık Yükseköğrenimi konusunda yazılmış birçok bilimsel eserde ileri sürülmektedir. Ancak analitik olarak bunun doğruluğu henüz gösterilmiş değildir. Bu çalışmada yabancı dilde yazılmış yayın açısından bu kıyaslama yapılmaya çalışılacaktır

Tablo 4.Yayınlardan üretilen puana göre anabilim dalları sıralanışı

Sıra No	Anabilim Dalları	Üretilen Puan
1	İstanbul	806
2	KTÜ	424
3	Bartın	220
4	Çankırı	151
5	Isparta	148
6	Kahramanmaraş	144
7	Artvin	116
8	Düzce	0
9	Kastamonu	0

Tablo 4'e bakıldığında İstanbul Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı ürettiği 806 puanla ilk sırada yer alırken, ikinci sırada 424 puanla KTÜ Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı yer almaktadır. Üçüncü sıradan itibaren puanlarda bir düşüş olduğu görülmektedir.

Tablo 4'ün daha anlamlı olarak yorumlanması için Tablo 5'te öğretim üyelerinin yayın yapma oranına göre anabilim dallarının sıralanışı verilmiştir. Tablo 5 incelendiğinde, Tablo 4 ile farklılık gösterdiği görülmektedir. Yayınlardan elde edilen toplam puan sıralamasında ilk sırada yer alan İstanbul Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı ve ikinci sıradaki KTÜ Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı Tablo 5'de verilen öğretim elemanlarının yayın yapma oranına göre sıralanmasında orta sıralarda yer almaktadır. Buna karşılık, Tablo 4'de yapılan sıralamada son sıralarda yer alan Artvin Orman Fakültesi ile orta sıralardaki Isparta

Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalları ise Tablo 5’de görüleceği üzere %100 ve %75’lik oranlarla ilk iki sırayı paylaşmaktadır.

Tablo 6’da toplam yayın sayısına göre bölümlerin sıralanışı verilmektedir. İstanbul Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı toplam 36 yayın ile ilk sırada yer alırken, ikinci sırada yer alan KTÜ Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı 25 yayına sahiptir. Diğer fakültelerde yapılan toplam yayın sayılarının ise birbirine yakın olduğu görülmektedir.

Tablo 5.Öğretim elemanlarının yayın yapma oranına göre anabilim dalları sıralanışı

Sıra No	Anabilim Dalı	Yayın Yapan	Toplam Öğr. Elemanı Sayısı	%
1	Artvin	3	3	100
2	Isparta	3	4	75
3	Çankırı	2	3	66,6
4	Kahramanmaraş	2	3	66,6
5	İstanbul	12	19	63,15
6	KTÜ	5	10	50
7	Bartın	2	5	40
8	Düzce	0	1	0
9	Kastamonu	0	2	0
	Toplam	29	50	58

Tablo 6.Toplam yayın sayısına göre anabilim dalları sıralanışı

Sıra No	Anabilim Dalları	Yayın Sayısı
1	İstanbul	36
2	KTÜ	25
3	Isparta	11
4	Bartın	10
5	Artvin	8
6	Kahramanmaraş	8
7	Çankırı	8
8	Düzce	0
9	Kastamonu	0

Yayın sayısı ile öğretim elemanı sayısı arasındaki ilişkiyi de gözden kaçırmamak gerekmektedir. Bunu da Tablo 7’de izlemek mümkündür. Öğretim elemanı başına düşen yayın sayısına göre yapılan sıralamada ortalama 2,75 yayın ortalamasıyla Isparta Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı ilk sırada yer almaktadır. Onu; aynı yayın ortalaması (2,67) ile Artvin, Çankırı ve Kahramanmaraş Orman Fakülteleri ormancılık ekonomisi anabilim dalları takip etmektedir. İstanbul Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı ise 1,89 yayın ortalamasıyla 7.sırada yer almaktadır.

Tablo 7. Öğretim elemanı başına düşen ortalama yayın sayısına göre anabilim dalları sıralanışı

Sıra No	Anabilim Dalı	Ortalama Yayın Sayısı
1	Isparta	2,75
2	Artvin	2,67
4	Çankırı	2,67
5	Kahramanmaraş	2,67
6	KTÜ	2,50
3	Bartın	2,00
7	İstanbul	1,89
8	Düzce	0
9	Kastamonu	0

Tablo 8’de yıllık olarak öğretim elemanlarının ürettikleri ve indeksler tarafından taranan yayın ortalaması verilmiştir. Bu tabloya göre öğretim üyesi başına düşen indeks yayını sıralamasında Isparta Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı 0,28’lik ortalama ile ilk sırada yer alırken onu 0,27’lik ortalama ile Artvin, Çankırı ve Kahramanmaraş Orman Fakülteleri ormancılık ekonomisi anabilim dalları takip etmektedir. 9 fakülteye ait ormancılık ekonomisi anabilim dallarının hiçbirinde yıllık 1 yayın ortalamasına bile ulaşamamış olması dikkat çekicidir.

Tablo 8. Öğretim elemanı başına düşen yıllık ortalama yayın sayısına göre anabilim dalları sıralanışı (son 10 yıl için)

Sıra No	Anabilim Dalı	Yayın Sayısı
1	Isparta	0,28
2	Artvin	0,27
4	Çankırı	0,27
5	Kahramanmaraş	0,27
6	KTÜ	0,25
3	Bartın	0,20
7	İstanbul	0,19
8	Düzce	0
9	Kastamonu	0

Tablo 9’da ise araştırma zaman aralığında Science Citation Index ve Social Science Citation Index yayınlarının sayılarına göre anabilim dallarının sıralaması verilmektedir. Buna göre KTÜ Orman Fakültesi 9 SCI-SSCI yayını ile ilk sırada yer alırken, ikinci sıradaki İstanbul Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı 8 SCI-SSCI yayınına sahiptir. Bu fakülteleri sırasıyla Bartın (6 SCI-SSCI yayını), Çankırı (3 SCI-SSCI yayını), Artvin (2 SCI-SSCI yayını) ve Kahramanmaraş (2 SCI-SSCI yayını) Orman Fakülteleri ormancılık ekonomisi anabilim dalları takip etmektedir.

Tablo 9. SCI-SSCI yayını sayısına göre anabilim dalları sıralanışı

Sıra No	Anabilim Dalları	SCI-SSCI Sayısı
1	KTÜ	9
2	İstanbul	8
3	Bartın	6
4	Çankırı	3
5	Artvin	2
6	Kahramanmaraş	2
7	Isparta	0
8	Düzce	0
9	Kastamonu	0

Tablo 10. Öğretim elemanı başına SCI-SSCI yayını

Sıra No	Anabilim Dalı	Yayın Sayısı
1	Bartın	1,2
2	Çankırı	1
3	KTÜ	0,90
5	Artvin	0,67
4	Kahramanmaraş	0,67
6	İstanbul	0,42
7	Isparta	0
8	Düzce	0
9	Kastamonu	0

Fen bilimleri ve sosyal bilimler atıf indekslerinde öğretim elemanı başına yayın sayılarının verildiği Tablo 10'a göre ilk sırada yer alan Bartın Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalında öğretim elemanı başına düşen ortalama SCI-SSCI yayın sayısı 1,2'dir. İkinci sırada yer alan Çankırı Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalında ise bu sayı 1'dir. Diğer fakültelerde SCI-SSCI ortalaması 1'in altında kalmıştır.

Tablo 11'de ise araştırma yapılan yıllar içinde ürettikleri indeks yayınları ile kendi bölümlerinde ilk sırada yer alan araştırmacılar verilmiştir. Tabloya göre 16 indeks yayını ile 316 puan toplayan M. Fehmi Türker hem kendi bölümünde hem de diğer fakültelerin ormancılık ekonomisi anabilim dalları içinde ilk sırayı almıştır. İkinci sıradaki İsmet Daşdemir ise 6 yayın ile 144 puana sahiptir. Yayın başına puan durumuna bakıldığında ise sıralamanın farklılık gösterdiği görülmektedir. Puan sıralamasında 4 yayın ve 100 puanla beşinci sırada yer alan Özden Görücü yayın başına puan sıralamasında ilk sırada yer almıştır. Buna karşılık puan sıralamasında ilk sırada olan M. Fehmi Türker dördüncü sırada yer almaktadır.

Tablo 11. 1998–2007 Yılları arasında yapılan uluslararası yayınlara göre araştırmacıların puan sıralaması

Öğretim Üyesi	Puan	Yayın Sayısı	Yayın Başına Puan
M.Fehmi Türker (KTÜ)	316	16	19,75
İsmet Daşdemir (Bartın)	144	6	24
Aynur Aydın Çoşkun (İÜ)	142	7	20,29
Sezgin Özden (Çankırı)	131	7	18,71
Özden Görücü (K.maraş)	100	4	25
Atakan Öztürk (Artvin)	68	5	13,6
A. Tolunay- M. Korkmaz (SDÜ)	56	4	14
Düzce	0	0	0
Kastamonu	0	0	0

Tablo 12. İndeks kapsamındaki dergilerde en çok puan üreten araştırmacılar

Sıra No	İsim	Fakülte	Puan
1	M.Fehmi Türker	KTÜ	316
2	İsmet Daşdemir	Bartın	144
3	A.Aydın Çoşkun	İstanbul	142
4	Kenan Ok	İstanbul	136
5	Yalçın Kuvan	İstanbul	132
6	Sezgin Özden	Çankırı	131
7	Özden Görücü	Kahramanmaraş	100
8	Erdoğan Atmış	Bartın	76
9	Atakan Öztürk	Artvin	68
10	Yusuf Güneş	İstanbul	68

Son olarak da indeks kapsamında en fazla puan üreten ilk 10 araştırmacıyı Tablo 12’de incelemek mümkündür. Tabloya bakıldığında İstanbul Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı öğretim elemanlarının fazlalığı dikkat çekmektedir. Ancak sıralamada ilk iki sırada KTÜ Orman Fakültesinden M. Fehmi Türker (316 puan) ve Bartın Orman Fakültesinden İsmet Daşdemir’in (144 puan) yer aldığı görülmektedir. Üç, dört ve beşinci sırada İstanbul Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalı öğretim elemanları A. Aydın Çoşkun (142 puan), Kenan Ok (136 puan), Yalçın Kuvan (132 puan) sıralanmaktadır. Sırasıyla diğer öğretim elemanları ise; Çankırı Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalından Sezgin Özden (131 puan), Kahramanmaraş Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalından Özden Görücü (100 puan), Bartın Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalından Erdoğan Atmış (76 puan), Artvin Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalından Atakan Öztürk (68 puan) ve İstanbul Orman Fakültesi ormancılık ekonomisi anabilim dalından Yusuf Güneş (68 puan) şeklindedir.

4. Sonuçlar ve Tartışma

Üniversitelerin araştırma işlevlerinde kullanılan bir çok ölçüt vardır. Bunlardan bazıları; lisansüstü öğrenci ve mezun sayıları ile Science Citation Index (SCI), Social Science Citation Index (SSCI) ve Arts and Humanities Citation Index (AHCI) gibi uluslararası atıf indekslerinde yayımlanan makale sayılarıdır. Özellikle son değişikliklerle üniversiteler, atama ve yükselmelerde bu indekslerde taranan dergilerde yayın yapmak koşulunu getirmişlerdir. Dolayısı ile bu tür indekslerde yapılan yayın faaliyetleri başarı ölçütü olarak görülmektedir. Bu durum yeni tartışmaları da gündeme getirmektedir. Bu çalışmanın sonuçları irdelendiğinde

genellikle genç araştırmacıların sıralamalara girdiği, profesör düzeyindeki kıdemli araştırmacıların genellikle listelerde yer almadığı görülmektedir. Bu genç araştırmacıların daha başarılı olduğu anlamına gelmemektedir. Listelerde genç araştırmacıların yer almasının nedeni araştırmanın belirlediği ölçütün yabancı yayın ölçütü olmasıdır. Kıdemli araştırmacıların atama ve yükseltme koşulları arasında yabancı yayın koşulu olmaması onların listede görülmemelerine neden olmuştur. Ancak yetiştirilen araştırmacı, yazılan kitap, hazırlanan bilimsel rapor ve tamamlanan projeler gibi ölçütlere bir değerlendirme yapıldığında sıralamanın tamamen değişeceği ve kıdemli araştırmacıların listelerde hakim olacakları görülecektir. Bu çalışmada, performans değerlendirmesi yapabilmek için bir model ortaya konmuştur. Doğaldır ki modelin dayandığı ölçüt değiştirildiğinde yeni performans ölçütleri de ortaya konulabilecektir ve buna da ileri çalışmalarda ihtiyaç vardır.

Ülkemizde üniversiter sistemin değişmesiyle araştırmaların nitelikleri ve niceliklerinde de değişiklik olduğu göze çarpmaktadır. 15–20 yıl öncesine göre günümüzde sayıca çok daha fazla yabancı dillerde yazılmış eserler her bilimsel disiplinde göze çarpmaktadır. Ancak nicelikteki bu artışın nitelik artışını da beraberinde getirdiği tartışmalıdır.

Bilim insanlarının ulusal ve uluslararası ölçekte sorunlara çözüm önerileri önerebilecek eserler üretmelerinin bir takım koşulları vardır. Bunların başında araştırma altyapılarına sahip olmak, ulusal gelirden araştırma ve geliştirmeye ayrılan payın rekabete girilen ülkelerle aynı düzeye çıkarılması, üniversitelerin yönetsel, finansal ve bilimsel özerkliğinin sağlanması gelmektedir. YÖK sisteminden önce uygulandığı gibi, araştırmacıların belirli dönemlerde yurtdışına gönderilerek bilgi ve görgülerinin artırmaları önündeki engeller kaldırılmalıdır.

Kaynaklar

- ÇÜ, 2008.** Akademik yapı. <http://www.forestry.ankara.edu.tr>, (Ziyaret Tarihi: 11.04.2008).
- DÜ, 2008.** Akademik yapı. <http://www.of.duzce.edu.tr>, (Ziyaret Tarihi: 11.04.2008).
- Eraslan, İ.,1989.** Türkiye’de Ormanlık Öğretim Ve Eğitimi Kurumlarının Tarihsel Gelişimi. Ormanlık Eğitim Ve Kültür Vakfı, 157s. , İstanbul.
- Gümüş, C.,2004.** Ormanlık Politikası I, KTÜ Orman Fakültesi Yayın No: 216/34 Trabzon.
- İÜ, 2008.** Akademik yapı. <http://www.orman.istanbul.edu.tr>, (Ziyaret Tarihi: 11.04.2008).
- KSÜ, 2008.** Akademik yapı. <http://www.ksu.edu.tr>, (Ziyaret Tarihi: 11.04.2008).
- KTÜ, 2008.** Akademik yapı. <http://www.orman.ktu.edu.tr>, (Ziyaret Tarihi: 11.04.2008).
- KÜ, 2008.** Akademik yapı. <http://www.kastamonu.edu.tr>, (Ziyaret Tarihi: 11.04.2008).
- Özden S. ve Ünal H.E., 2008.** Türkiye’de Orman Fakültelerinin Orman Mühendisliği Bölümlerinin Yayın Faaliyetlerinin Değerlendirilmesi. “150. Yılında Türkiye’de Ormanlık Eğitimi”, 161–170
- Pamay, B., Çanakçıoğlu, H., Özdönmez, M. ve İstanbullu, T.,1973.** Cumhuriyetimizin 50.Yılı Münasebetiyle Türkiye’de Ormanlık Öğretimi Ve Eğitiminin Gelişimi İle İ.Ü. Orman Fakültesi Kürsü Kuruluşları ve Çalışmaları. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, İ.Ü. Yayın No:208, O.F. Yayın No: 1886, 303s. , İstanbul.
- Sarı, R. 2000.** Türk yükseköğretim tarihi. http://www.ilkadimdergisi.com/148_ (Ziyaret Tarihi: 10.03.2007).
- SDÜ, 2008.** Akademik yapı. <http://www.ormanweb.sdu.edu.tr>, (Ziyaret Tarihi: 11.04.2008).
- YÖK, 2007.** Türk yükseköğretim sistemi. <http://www.yok.gov.tr>, (Ziyaret Tarihi: 07.06.2007).